

**LANDSTINGETS
OMBUDSMANDS
BERETNING
FOR 2005**

88. Kommunebesøg

1 Generelle bemærkninger ved gennemgang af førtidspensions-sager.

Ombudsmanden gennemgik i juni 2004 88 førtidspensionssager i K Kommune.

Ombudsmanden valgte at opstarte en sag med de problemstillinger, der gik igen i sagerne.

Ombudsmanden udtalte sig i den forbindelse blandt andet om:

Kvindelige ansøgers sager, som blev oprettet under ægtefællens personnummer, mulighederne for at ændre tilflyttede førtidspensionisters pensionsafgørelse, udtagelse af sagsakter, journalark, kommunens sagsbehandlingstid og sagsdokumentation, datering af dokumenter, sprogbrug, pensioneringstidspunktet, meldepligt i arbejdsformidlingen, sagsgangen ved indgivelse af ansøgning om førtidspension, samtykkeerklæringer, partshøring, sagsoplysning, alkoholafvænningsbehandling, ældre pensionsansøgninger, overgang til alderspension og opfølgning på afslag. (J. nr. 11.73. 88.71/045-04)

Jeg undersøgte den 1. juni 2004 K Kommunes førtidspensionssager. Undersøgelsen omfattede i alt 88 sager om tildeling af førtidspension. Min undersøgelse gav mig anledning til dels at anmode K Kommune om at besvare en række generelle spørgsmål dels til i relation til de konkrete sager, at anmode K Kommune om at besvare en række spørgsmål.

Jeg anmodede således ved brev af 12. august 2004 K Kommune om at besvare en række spørgsmål af mere generel karakter, som viste sig under min gennemgang af førtidspensionssagerne i kommunen.

Nedenfor gengives mine spørgsmål til kommunen for det enkelte område for sig, kommunens svar til de stillede spørgsmål, min foreløbige udtalelse til spørgsmålene, K Kommunes kommentarer til min foreløbige udtalelse, samt min endelige udtalelse, i det omfang K Kommune har fremsat kommentarer til min foreløbige udtalelse.

1. Kvindelige ansøgers sager

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Jeg har konstateret en forskellig praksis med hensyn til oprettelse af sager på kvindelige ansøgere.

Det forekommer, at de kvindelige ansøgers sager om førtidspension er oprettet under:

1. ansøgenes egen sag, hvilket i nogle sager er tilfældet, uanset om ansøgeren er enlig eller har samlever/ægtefælle,
2. ansøgerens samlever/ægtefælle

3. ansøgeres tidligere samlever/ægtefælle, også på trods af, at ansøgeren har fået en ny samlever/ægtefælle, eksempelvis X, hvis førtidspensionssag kører under tidligere samlever Y's sag.

Y2's sag, er der ikke alene oprettet en førtidspensionssag på hans tidligere ægtefælle, men også hans nuværende ægtefælle.

Kommunen anmodes om at meddele baggrunden for, at der ikke for alle klienter er oprettet en individuel sag."

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

"Socialforvaltningen har tidligere haft en praksis, hvorefter kvindelige ansøgere blev oprettet under ægtefællen / samleverens cpr. nr., idet en stor del af sagsbehandlingen kræver oplysninger om ægtefællens / samleverens forhold og det derfor fandtes naturligt at holde sagerne samlet.

Alle personsager i K Kommune skal imidlertid oprettes som individuelle sager under det pågældende personnummer. Dette gælder således også for sager om førtidspension.

Denne procedure vil blive strammet op overfor kommunens sagsbehandlere, ligesom der vil blive afsat ressourcer til at adskille de eksisterende sammenlagte sager."

Min foreløbige udtalelse:

"Det følger af den for Grønland gældende bekendtgørelse om folkeregistrering, nr. 588 af 10. august 1998, § 22, stk. 1 og 2, at udgangspunktet er, at identifikation af en person skal ske under vedkommendes eget personnummer. Bestemmelsen lyder således:

"§ 22. Offentlige myndigheder kan anvende personnummeret som identifikation eller journalnummer i forbindelse med varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver:

Stk. 2. Identifikation af den enkelte person skal ske under vedkommendes eget personnummer. Såfremt det under et forvaltningsområde er nødvendigt at henføre flere personer til samme sag, kan forvaltningen selv afgøre, hvorledes den interne sagsregistrering tilrettelægges mest hensigtsmæssigt. Ved tilrettelæggelsen skal der bl. a. tages ligestillingsmæssige hensyn."

Det følger af landstingslov nr. 22 af 30., oktober 1998, om arkivvæsen, kapitel 3, §§ 6 og 7 at:

"§ 6. Alt informationsbærende materiale, som er skabt eller tilvejebragt i forbindelse med offentlige institutioners virksomhed, skal arkiveres.

§ 7. Offentlige institutioner skal sørge for, at deres arkivalier til enhver tid behandles og opbevares forsvarligt.

Stk. 2. Offentlige institutioner skal holde sine arkivalier adskilt fra andre offentlige institutioners arkivalier."

Efter § 9 i samme landstingslov, kan Landsstyret fastsætte regler for behandling og opbevaring af arkivalier. Det følger videre af § 9, at regler vedrørende den kommunale forvaltnings behandling og opbevaring af

arkivalier fastsættes efter forhandling med De Grønlandske Kommuners Landsforening. Landsstyret ses ikke at have fastsat regler for den kommunale forvaltnings behandling og opbevaring af arkivalier.

I medfør af landstingslovens § 11, fastsætter Grønlands Nationalmuseum og Arkiv vejledende retningslinier for udarbejdelse af journal- og arkivplaner.

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har i 1991 udgivet en bog, "Bestemmelser om bevaring og kassation af arkivalier hos de grønlandske kommuner".

For så vidt angår oprettelsen af sager, følger det af bekendtgørelse nr. 588, om folkeregistrering, § 22, stk. 2, som er citeret ovenfor, at identifikation af den enkelte person skal ske under vedkommendes eget personnummer, med mindre det er nødvendigt at henføre flere personer til samme sag.

Jeg har forstået, at K Kommune ikke længere anser det for nødvendigt at henføre kvindelige ansøgere til mandens cpr.nr. Jeg mener også, at dette er bedst stemmende med de ligestillingsmæssige hensyn der fremgår af § 22, stk. 2, 3. pkt.

Hertil kommer, at det vil kunne besværliggøre administrationen af reglerne om aktindsigt i en sag, såfremt der er uklarhed omkring, hvilket journalnummer en given sag er registreret under.

Jeg kan derfor tilslutte mig K Kommunes nye praksis, hvorefter jeg må forstå, at sagerne bliver oprettet under vedkommendes eget personnummer og herefter arkiveret under dette."

2. Tilflyttende førtidspensionister.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

"Jeg er blevet opmærksom på, at nogle kommuner genbehandler eller omgør tilflyttede førtidspensionisters tidligere hjemkommunes afsluttede og afgjorte tilkendelser af førtidspension.

Jeg anmoder kommunen om at meddele, hvorledes kommunen forholder sig i disse situationer."

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

"I henhold til § 8 i Landstingsforordning nr. 9 af 15. april 2003 om offentlig pension, har modtagere af offentlig pension pligt til at underrette kommunen henholdsvis Landsstyret om ændringer i personlige og økonomiske forhold, der kan medføre at en tilkendt pension skal reguleres eller frakendes. På baggrund heraf er det en fast procedure i socialforvaltningen i K Kommune, at tilflyttede førtidspensionister indkaldes til samtale med henblik på at få afklaret forholdene omkring klientens personlige og økonomiske situation. Såfremt der under samtalen fremkommer oplysninger, der betyder, at der retsmæssigt skal ske ændringer i eller frakendelse af førtidspension vil dette blive foretaget.

Socialforvaltningen anser det således som en pligtmæssig opgave, at kontrollere hvorvidt betingelserne for tilkendelse af førtidspensionen fortsat er til stede.

Endelig kan det tilføjes, at alle herboende førtidspensionister på samme vis indkaldes, når socialforvaltningen bliver opmærksom på forhold, der kan betyde, at der skal ske ændringer i den tildelte førtidspension.”

Min foreløbige udtalelse:

”Det spørgsmål der opstår her, er, om den tidligere kommunes afgørelse om tilkendelse af førtidspension er bindende for tilflytterkommunen.

Jeg forstår i øvrigt K Kommunes svar således, at kommunen indkalder tilflyttede førtidspensionister for at afklare førtidspensionisternes personlige og økonomiske situation, med henblik på at undersøge, om der skal ske ændring eller frakendelse af førtidspensionen.

Landstingsforordningen om offentlig pension, § 8, lyder således:

”§ 8. Modtagere af offentlig pension har pligt til at underrette kommunen henholdsvis Landsstyret om ændringer i personlige og økonomiske forhold, der kan medføre, at den tilkendte pension skal reguleres eller frakendes.

Stk. 2. Er der uberettiget udbetalt pension på grund af urigtige oplysninger om personlige eller økonomiske forhold, kan det uberettigede beløb kræves tilbagebetalt eller der kan foretages modregning i løbende pensionsudbetalinger.”

Det følger af bemærkningerne til § 8 i landstingsforordningen om offentlig pension, at :

”Bestemmelsen fastslår, at pensionisten er forpligtet til selv at gøre opmærksom på ændringer i personlige forhold, f.eks. indgåelse eller ophævelse af ægteskab, og økonomiske forhold, f.eks. øgede indkomster.

... ”

Hverken bestemmelsen eller forarbejderne til bestemmelsen angiver, at førtidspensionssagen skal genoptages, når pensionisten flytter til en anden kommune end den kommune, der har tilkendt førtidspensionen.

Jeg bemærker hertil, at det er min umiddelbare opfattelse, at tilkendelse af førtidspension er en begunstigende afgørelse. Det er derfor min umiddelbare opfattelse, at tilflytterkommunen som udgangspunkt alene vil være berettiget til at ændre afgørelsen, i samme omfang som fraflytterkommunen ville være det. Se sagen der er optrykt i min beretning for 2004 dansk version side 99 ff. om ændring af begunstigende forvaltningsafgørelser.

Ved vurderingen af, om tilflytterkommunen vil kunne ændre denne afgørelse, er kommunen forpligtet til blandt andet at lægge væsentlig vægt på, i hvilket omfang borgeren har indrettet sig på fraflytterkommunens afgørelse. Endvidere må kommunen påvise tungtvejende grunde for at træffe en anden afgørelse.

Det er således min umiddelbare opfattelse, at tilflytterkommunen ikke er frit stillet med hensyn til at ændre på en afgørelse om førtidspension truffet af fraflytterkommunen.

Den omstændighed, at tilflytterkommunen anlægger et andet skøn på et uændret oplysningsgrundlag, berettiger således ikke tilflytterkommunen til at træffe en anden afgørelse.

Jeg gør opmærksom på, at jeg i forbindelse med besøg i en anden kommune, er blevet bekendt med, at kommunernes praksis med at indkalde tilflyttede førtidspensionister med henblik på at kontrollere, hvorvidt betingelserne for tilkendelse af førtidspension fortsat er til stede, er sket efter vejledning fra Familiedirektoratet. Jeg overvejer derfor at høre Familiedirektoratet herom.

Jeg anmoder dog K Kommune om allerede nu at kommentere min foreløbige udtalelse om K Kommunes praksis.

Jeg bemærker endvidere, at ændring eller bortfald af en afgørelse om tilkendelse af førtidspension er at betragte som en ny afgørelse. Dette indebærer, at sagsbehandlingslovens regler om afgørelser skal iagttages."

Jeg modtog den 3. november 2005 K Kommunes kommentarer til min foreløbige udtalelse. Af kommentaren fremgår følgende:

"Ifølge ...B... bliver tilflyttede førtidspensionister ikke pr. automatik indkaldt til en samtale med henblik på at vurdere om lovens krav til at modtage førtidspension stadig er opfyldt. De tilflyttede førtidspensionister kommer til en samtale hos en rådgiver, når de henvender sig for at meddele, at de er flyttet til kommunen, og gør K Kommune opmærksom på, at kommunen skal udbetale førtidspension til dem.

Hvis der opstår tvivl om, hvorvidt lovens krav til at modtage førtidspension er opfyldt, vil de tilflyttede førtidspensionister på lige fod med de i K Kommune boende førtidspensionister blive indkaldt til en afklarende samtale. Samtalen vil kunne resultere i, at sagen bliver taget op på ny, hvis der kommer nye oplysninger frem om ændringer i førtidspensionistens økonomiske eller fysiske situation. Sagsbehandlingslovens regler vil i sådan en situation blive overholdt."

Min endelige udtalelse:

"Jeg har noteret mig, at K Kommune ikke pr. automatik indkalder tilflyttede førtidspensionister til en samtale med henblik på at vurdere om lovens krav til at modtage førtidspension stadig er opfyldt.

Det af kommunen anførte giver mig ikke anledning til at ændre min opfattelse."

3. Udtagelse af sagsakter.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

"Jeg har under min gennemgang af sagerne konstateret, at en række originale sagsakter ikke forelå på de respektive sager. Dette drejer sig særligt om selve ansøgningerne om førtidspension, lægeerklæring og andre dokumenter, der er nødvendige for at få et overblik over den enkelte sag.

Kommunen har overfor mig oplyst, at dokumenterne udtages med henblik på kontrol af sagsbehandlingen.

Jeg anmoder kommunen om at kommentere ovenstående, herunder hensigtsmæssigheden af, at dokumenterne ikke forefindes på sagerne, hvorledes den enkelte sagsbehandler kan sagsbehandle uden de pågældende dokumenter, samt hvorledes for eksempel anmodninger om aktindsigt opfyldes.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Socialforvaltningen kan ikke genkende en procedure, hvorefter dokumenter udtages af sagen med henblik på kontrol.

Der er imidlertid korrekt, at der tidligere har været en praksis, hvorefter de dokumenter, der vedrører sager om førtidspension blev udtaget af selve personsagen. Denne praksis skal ses på baggrund af, at én sagsbehandler alene fik ansvaret for førtidspensionssagerne og derfor ønskede de pågældende sagsakter opbevaret særskilt. Denne praksis har imidlertid ikke været hensigtsmæssig, hvorfor socialforvaltningen er ophørt hermed og p.t. arbejder på at få førtidspensionssagens akter tilbage i hovedsagen.

Det er herefter socialforvaltningens indstilling, at den korrekte procedure for udtagelse af sagsakter fra personsager er, at der skal tages en kopi, således at alle originaler forbliver i personsagen.

Socialforvaltningen erkender dog, at der fortsat eksisterer tilfælde, hvor originale dokumenter ikke findes på personsagen, men der er og vil fortsat blive strammet op på proceduren overfor sagsbehandlere.

Den tidligere praksis har ikke, socialforvaltningen bekendt, medført problemer i relation til aktindsigtsanmodninger, idet denne praksis har været samtlige sagsbehandlere bekendt således, at de udtagne sagsakter i tilfælde af aktindsigtsanmodninger er blevet lagt tilbage i personsagen.

Efter den gældende praksis er personsagen komplet og skulle derfor ikke give problemer i relation til aktindsigtsanmodninger.”

Min foreløbige udtalelse:

”Det følger af de for Grønland gældende regler om arkivering, § 6 og 7, som er refereret ovenfor under punkt 1, at alt informationsbærende materiale som er skabt eller tilvejebragt i forbindelse med offentlige institutioner skal arkiveres, samt at arkivalier skal behandles og opbevares forsvarligt.

I de vejledende regler om bevaring og kassation af arkivalier hos de grønlandske kommuner som også er nævnt ovenfor, er der endvidere givet regler for bevaring og kassation af arkivalier.

Jeg finder det derfor meget uheldigt, at kommunen har opereret med en praksis, hvor originale dokumenter blev fjernet fra personsager.

Det vil efter min opfattelse være mest hensigtsmæssigt, at man, såfremt man skal udtage dokumenter fra enkelte sager, opretter nye sager vedrørende de udtagne dokumenter, ligesom det vil være hensigtsmæssigt, om man i den gamle sag noterede, hvilke dokumenter der var flyttet til en ny sag samt eventuelt vedlagde en kopi af dokumenterne. Dette særligt såfremt myndighederne ikke journalfører indgået – og udgået post på sagerne.

Hertil kommer, at der under forhold, hvor der ikke er overblik over, hvor sagens dokumenter befinder sig, også i andre henseender kan være risiko for, at myndighedens arbejde ikke bliver udført på fuldt betryggende måde.

Jeg har noteret mig, at kommunen er gået bort fra denne praksis med at udtage enkelte dokumenter fra personsager. Jeg har endvidere noteret mig, at det efter kommunens opfattelse ikke har medført problemer i relation til aktindsigtsanmodninger, at enkelte dokumenter har været taget ud af personsagerne.”

4. Udskrivning af journalark

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Jeg har bemærket, at kommunens sagsbehandling i et omfang foregår elektronisk. Jeg har endvidere i nogle sager bemærket, at kommunens journalark kun delvist ligger på sagen, mens den øvrige del alene forefindes elektronisk.

Jeg anmoder kommunen om at kommentere dette. Jeg anmoder samtidig kommunen om at oplyse, hvorledes eventuelle anmodninger om aktindsigt med videre, opfyldes for så vidt angår den del af sagsdokumentationen, der ikke foreligger på den fysiske sag.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Idet K Kommune først pr. 1. marts 2003 indførte elektronisk journalføring, vil der fortsat i stort omfang forefindes manuelle journalark i personsagerne.

Det er hensigten, at alle journalnotater fremover skal være elektroniske.

I tilfælde af særlige behov, som anmodninger om aktindsigt, udskrives de elektroniske journalark og lægges i sagen, hvorved de vil indgå i sagen på lige fod med det øvrige sagsmateriale.”

Min foreløbige udtalelse:

”Landstingslov nr. 9 af 13. juni 1994 om offentlighed i forvaltningen, bestemmer i § 5 stk. 1, nr. 2 følgende:

”Retten til aktindsigt omfatter indførelser i journaler, registre og andre fortegninger vedrørende den pågældende sags dokumenter.”

Dette gælder også for så vidt disse føres elektronisk, jf. § 5, stk. 2 sidste pkt.

Det fremgår videre blandt andet af bemærkningerne til § 5, at:

”Retten til aktindsigt gælder, uanset på hvilken måde myndigheden opbevarer dokumenterne. Opbevares den pågældende skrivelse ikke i papirform, men f.eks. alene på microfilm eller edb-datalager, må myndigheden gøre skrivelser teknisk tilgængelig for den der har begæret aktindsigten, f.eks. i form af en udskrift eller ved at den pågældende får adgang til et skærbillede i forbindelse med aktindsigt på stedet. ...

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, giver som hidtil adgang til aktindsigt i indførelser i journaler, registre og andre fortegnelser vedrørende den pågældende sags dokumenter. ... Sådanne journalregistre m.v. betjenes i de fleste tilfælde stadig manuelt. Den tekniske udvikling har imidlertid medført, at journalindførelser m.v. kan ske ved hjælp af elektronisk databehandling. Adgangen til aktindsigt på dette område er derfor opretholdt for edb-styrede journaliseringsystemer uanset den almindelige undtagelsesbestemmelse i stk. 2. ...

Efter stk. 2 omfatter retten til aktindsigt ikke indførelser i registre m.v., hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, jf. dog ovenfor under stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen er ny og skal ses i sammenhæng med gennemførelsen af lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre. Denne lov omfatter alle edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning, og som indeholder personoplysninger. ...

Retten til aktindsigt omfatter efter stk. 1, nr. 2, journalindførelser m.v. De hensyn der ligger til grund herfor, er uafhængige af på hvilken måde journalen føres. ...”

Lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre indeholder i øvrigt i kapitel 4 regler om registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv og i kapitel 5 regler om videregivelse af oplysninger til private.

Det er derfor min umiddelbare opfattelse, at det må kunne kræves, at myndigheden enten i sagen har en kopi af dokumenter, som myndigheden har udfærdiget eller at myndigheden med meget kort varsel fra et edb-anlæg vil kunne udfærdige en fuldstændig nøjagtig udskrift af dokumentet.

Jeg henviser i øvrigt til det ovenfor under punkt 3 anførte angående arkivering.

Jeg har herudover ingen bemærkninger til dette.”

5. Sagsbehandlingstid.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

“I en større del af de gennemgåede sager, er der i lange perioder ikke foregået sagsbehandling. Jeg anmoder kommunen om generelt at kommentere sagsbehandlingstiden ved behandling af ansøgninger om førtidspension. Jeg anmoder endvidere kommunen om at oplyse, om kommunen har erindringssystemer, der sikrer, at sagerne ikke henligger uekspederede eller bliver glemt.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”K Kommune er opmærksom på, at den lange sagsbehandlingstid i førtidspensionssagerne skal reduceres væsentligt. Det kan derfor oplyses, at K Kommune er i gang med en proces, der skal medføre et generelt løft i kvaliteten i socialforvaltningens arbejde og således er opmærksom på, at området bliver prioriteret.

K Kommune har derfor for nylig fastansat en jurist til at højne kvaliteten i socialforvaltningens arbejde, ligesom der vil blive iværksat obligatoriske kurser og efteruddannelse i forvaltningsret og sagsbehandling for sagsbehandlerne i socialforvaltningen.

Socialforvaltningen har desuden indført et erindringssystem, hvori alle nye ansøgninger om førtidspension straks bliver registreret. For så vidt angår ”gamle”, uafsluttede sager (ansøgninger fra perioden 2002 og ældre) gælder, at disse løbende bliver ajourført i erindringssystemet og at de bliver behandlet med 1. prioritet.”

Min foreløbige udtalelse:

”Der er ikke i sagsbehandlingsloven fastsat generelle regler om myndighedernes sagsbehandlingstid. Spørgsmålet om på hvilket tidspunkt en myndigheds sagsbehandlingstid overskrider det acceptable, kan derfor ikke besvares generelt.

Ved vurderingen af en myndigheds sagsbehandlingstid må man, ud over den samlede sagsbehandlingstid, desuden tage andre forhold i betragtning, herunder sagens karakter, omfanget af de undersøgelser myndigheden skal foretage, den sædvanlige sagsbehandlingstid samt de løbende ekspeditioner i sagen. Det kan endvidere tillægges betydning, om sagen af hensyn til parten eller andre private eller offentlige interesser må anses for mere eller mindre hastende.

Jeg bemærker videre, at det af Grønlands Hjemmestyres vejledning til sagsbehandlingsloven, pkt. 199 blandt andet fremgår:

”199. Det selvfølgelige krav om, at alle sager, der behandles af den offentlige forvaltning, skal behandles så enkelt, hurtigt og økonomisk som muligt, gælder i særlig grad sager, hvori enkeltpersoner eller private selskaber, institutioner, foreninger m.v. er part.”

Jeg har, som bilag til denne foreløbige udtalelse, vedlagt en tabel, der viser kommunens sagsbehandlingstid i de enkelte sager regnet fra den dato, hvor ansøgningen om førtidspension er dateret (den dato, der lægges til grund for ansøgningen) og til datoen for kommunens afslutning af sagen. Såfremt sagen ikke var afsluttet, er den foreløbige sagsbehandlingstid pr. 13. juni 2005 beregnet.

Det fremgår heraf, at K Kommunes sagsbehandlingstid i de undersøgte førtidspensionssager, i gennemsnit er på 719 dage, svarende til 1 år, 11 måneder og 19 dage for de afsluttede sager. For så vidt angår de sager, der endnu ikke var afsluttede pr. 13. juni 2005, ligger den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 914 dage, svarende til 2 år, 6 måneder og 1 dag. Dette forekommer mig som en unødigt lang sagsbehandlingstid, og jeg anmoder K Kommune om en kommentar hertil. Jeg anmoder samtidig kommunen om at oplyse og begrunde, hvad der efter kommunens opfattelse, ville være en passende sagsbehandlingstid, dels for ansøgninger, der kan afgøres uden arbejdsprøvning og for ansøgninger, der først kan afgøres efter endt arbejdsprøvning.

Jeg bemærker endvidere, at det i Grønlands Hjemmestyres vejledning til sagsbehandlingsloven i pkt. 205-207 anføres:

”205. Hvis en forvaltningsmyndighed som følge af sagens karakter eller den almindelige sagsbehandlingstid for den pågældende myndighed ikke kan træffe afgørelse inden kortere tid efter sagens modtagelse, bør myndigheden give den, der er part i sagen, underretning om, hvorpå sagen beror og så vidt muligt oplysning om, hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge.

206. Myndigheden bør endvidere give den, der er part i sagen, underretning, når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt.

207. Rykkerskrivelser fra den, der er part i sagen, og som er rimeligt begrundet i sagsbehandlingstiden, bør i almindelighed besvares med det samme. Besvarelsen bør indeholde oplysning om, hvorpå sagen beror og så vidt muligt oplysning om, hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge. ”

Herefter har myndigheden ikke blot pligt til at underrette parten i tilfælde, hvor sagen trækker længere ud end myndigheden i den konkrete sag (eventuelt som svar på en rykker) har givet udtryk for over for parten, men også i tilfælde, hvor sagsbehandlingen bliver mere langvarig end det ud fra partens synspunkt med rimelighed kan forventes. Myndigheden må således vurdere, hvor lang tid parten med rimelighed kan forvente, at der i almindelighed vil medgå til behandlingen af en sag af den omhandlede art, og når dette tidsrum er forløbet underrette parten om, at behandlingen af sagen trækker ud, og så vidt muligt om, hvornår sagen kan forventes afsluttet.

I de sager, der har indgået i min undersøgelse, har K Kommune ikke i noget tilfælde foretaget en underretning i overensstemmelse med punkt 205, 206 og 207. Dette er efter min umiddelbare opfattelse uheldigt.

Jeg har noteret mig, at K Kommune har indført et erindringssystem, hvori alle nye ansøgninger om førtidspension straks bliver registreret. Tilsvarende vil uafsluttede sager løbende blive ajourført i erindringssystemet. Jeg anmoder K Kommune om nærmere at gøre rede for det indførte erindringssystem.

For så vidt angår kommunens sagsbehandlingstid har jeg tidligere i konkrete sager kritiseret kommunen for at lade sager henligge gennem længere tid (1 år og 7 måneder i sagen vedrørende X) uden, at der blev foretaget sagsbehandlingsskridt, samt ad flere omgange at have ladet sager henligge gennem længere tid uden, at der foretoges sagsbehandlingsskridt, samt uden, at ansøgeren blev orienteret herom (4 måneder, 5 måneder, 5 måneder, 2 måneder, 7 måneder, jeg henviser til sagerne vedrørende Y mit j.nr. 064-02 og Z mit j.nr. 059-02). ”

Jeg modtog den 3. november 2005 K Kommunes kommentarer til min foreløbige udtalelse. Af kommentaren fremgår følgende:

” ...

K Kommune er klar over, at der har været meget lang behandlingstid på ansøgninger om førtidspension. Som det fremgår af besvarelserne af 10. december 2004, har der generelt været en meget stor sagspukkel på området, hvilket K Kommune naturligvis beklager. Der er sat ind over for denne sagspukkel, hvorfor behandlingstiden på de fremtidige ansøgninger udfra de givende situationer og samspillet med andre offentlige instanser vil blive kortere.

K Kommune finder, at en sagsbehandlingstid ved en ansøgning, hvor der er klart at ansøgeren er berettiget til at modtage førtidspension, skønmæssigt rimeligt vil tage 3 til 4 måneder. Ved en ansøgning, hvor det ikke klart fremkommer, at ansøgeren er berettiget til at modtage førtidspension, og der skal tales om revalidering og arbejdsprøvning, er en sagsbehandlingstid på 9 til 18 måneder rimelig. Dog skal det hertil siges, at sagsbehandlingstiden i de forskellige sager beror på konkrete vurderinger samt samarbejdsviljen hos ansøger og samarbejdspartnere, hvorfor der ikke kan gives en præcis tidsangivelse på sagsbehandlingstiden.

...

Erindringssystemet består af en skematisk oversigt, hvoraf der fremgår følgende:

- Sags nr. / cpr. nr. og navn
- Sagsbehandler
- Dato for ansøgning af førtidspension
- Status for hvor langt sagen er, og hvilke tiltag der skal tages
- Nederst står den måneds afsluttede sager
- Nye ansøgninger bliver løbende påført i hånden
- Skemaet bliver opdateret elektronisk 1. gang om måneden

Erindringssystemet er med til at give sagsbehandlerne et overblik over i gang værende sager, nye ansøgninger og afsluttede sager.

I forhold til information om, at en sag trækker ud, kan det oplyses, at alle sagsbehandlere i socialforvaltningen netop har været på kursus i sagsbehandlingsloven i tidsrummet 2. oktober til 6. oktober 2005. Her var der blandt andet fokus på 10-dages fristen for meddelelse om, hvornår en sag forventes afsluttet. Der arbejdes derfor på at få det indarbejdet i de faste rutiner. K Kommune beklager meget, at det hidtil ikke er sket, men sagsbehandlerne har været nød til at prioritere deres sager i forhold til den store sagspukkel, der har været på området.”

Min endelige udtalelse:

”K Kommune har oplyst, at kommunen finder, at en sagsbehandlingstid på 3-4 måneder synes rimelig, for så vidt angår behandlingen af ansøgninger om førtidspension, hvor det er klart, at ansøgeren er berettiget til førtidspension. Jeg bemærker hertil, at det er min opfattelse, at sagsbehandlingstiden for sager, hvor det er klart, at ansøgeren er berettiget til førtidspension, højst bør være på 3 måneder.

For så vidt angår sager, hvor det ikke er åbenbart, at ansøgeren er berettiget til førtidspension, kan jeg tilslutte mig, at sagsbehandlingstiden er noget længere. Jeg tager herved i betragtning, at det kan være problematisk at finde en egnet arbejdsprøvning.

Jeg bemærker dog, at det forhold at kommunen finder, at der med rimelighed kan hengå et vist antal måneder til behandling af en sag, ikke fritager kommunen for forpligtelsen til at ekspedere sagerne hurtigere, hvis dette er muligt.

Jeg har noteret mig, at K Kommune vil indarbejde faste rutiner for meddelelser til ansøgere omkring sagsbehandlingen. Jeg gør dog opmærksom på, at der ikke i relation til meddelelse om sagens forventede afslutning er en 10 dages frist, men at dette til gengæld er tilfældet for besvarelse af anmodninger om aktindsigt.

Det af K Kommune oplyste giver mig ikke i øvrigt anledning til at ændre min opfattelse.”

6. Sagsdokumentation.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Jeg har i flere sager konstateret, at der ikke i sagen findes dokumentation for den sagsbehandling, som er gengivet i journalarket. Jeg anmoder kommunen om at kommentere dette.

Jeg anmoder samtidig kommunen om at oplyse, i hvilket omfang kommunen registrerer indgået post, herunder om ansøgninger om førtidspension registreres som indgået post.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Socialforvaltningen erkender og beklager, at sagsdokumentationen fra tid til anden bortkommer. I langt de fleste tilfælde skyldes dette, at originale dokumenter er blevet udtaget fra personsagerne. Proceduren omkring udtagelse af sagsakter er som nævnt blevet strammet kraftigt op overfor sagsbehandlerne.

Det kan desuden oplyses, at al indgået post til K Kommune dagligt registreres på interne postlister. Ansøgninger om førtidspension registreres dog ikke som indgået post, da ansøgningsskemaerne ikke modtages med posten.

Socialforvaltningen har imidlertid indført en anden procedure for modtagelse af førtidspensionsansøgninger, idet stort set alle ansøgninger sker ved personlig henvendelse. Ved ansøgning om førtidspension anmodes ansøgeren således om, at underskrive et blåt ansøgningsskema, som straks afleveres til den særlige sagsbehandler for førtidspensioner til videre behandling.

Socialforvaltningen arbejder desuden på p.t. at få indført en procedure, hvorefter ansøgerne får udleveret en kvittering, når der er ansøgt om førtidspension.

Såvel ansøgningens videregivelse samt kvittering herfor skal fremgå af sagens journalnotater. Det vil blive strammet op på denne procedure overfor sagsbehandlerne.

Det er socialforvaltningens vurdering, at denne procedure i tilstrækkeligt omfang kan sikre registreringen af indkomne førtidspensionsansøgninger.

I de tilfælde, hvor en ansøgning om førtidspension bliver fremsendt med posten, vil denne blive registreret som indgået post på kommunens interne postlister.”

Min foreløbige udtalelse:

”Jeg har ovenfor under ”udtagelse af sagsakter, punkt 3” redegjort for min foreløbige opfattelse vedrørende K Kommunes tidligere praksis med at udtage enkelte dokumenter fra personsagerne.

Jeg forstår K Kommunes svar således, at sagsdokumentationen fra tid til anden bortkommer.

Jeg har forståelse for, at et enkelt dokument eller enkelte dokumenter undtagelsesvis kan forlægges, således at de ikke forefindes på sagerne.

Det er imidlertid min umiddelbare opfattelse, at en forvaltningsmyndighed, når den bliver bekendt med, at dokumenter gentagne gange forsvinder fra sagerne, bør tage initiativ til at udarbejde rutiner eller retningslinier, der sikrer, at dokumenter ikke forsvinder eller forlægges.

Et af formålene med at notere på journalarket er, at man hurtigt kan få et overblik over sagen, samt at man kan se, hvilke dokumenter sagen indeholder.

Det er således efter min umiddelbare opfattelse meget uheldigt, når det i flere sager forekommer, at dokumenter, der er noteret på journalarket, ikke findes på selve sagen. Det er endvidere min umiddelbare opfattelse, at dette fratager journalarket en del af sin værdi.

Jeg forstår K Kommunes brev sådan, at al indgået post dagligt registreres på interne postlister. Dette gælder dog ikke for ansøgningsskemaer til førtidspension, idet disse som regel ikke modtages med posten. K Kommune arbejder nu på at indføre en procedure, hvorved ansøgeren modtager en kvittering og det noteres på journalarket, at ansøgningen er modtaget. For så vidt angår førtidspensionsansøgninger, der modtages med posten, forstår jeg, at disse registreres på den interne postliste.

Jeg bemærker hertil, at det for mig at se, ville være mest hensigtsmæssigt, såfremt alle ansøgningsskemaer til førtidspension blev registreret på indgåede postlister. Der er for mig ikke nogen logisk forklaring på, at der skal være forskel på ansøgningsskemaer, der fremsendes med posten, og ansøgningsskemaer, der udfyldes ved fremmøde på kommunens kontor. Begge er dokumenter, der indgår som udefrakommende ansøgninger på sagen. Hertil kommer, at ansøgningsskemaer, der indgår på en sag, uanset om de fremsendes med posten eller udfyldes på kommunen, efter min opfattelse, bør registreres på journalarket.

Jeg bemærker herudover, at Landstingslov nr. 9 af 13. juni 1994 om offentlighed i forvaltningen, § 6, stk. 1, indeholder følgende bestemmelse om notatpligt:

”§ 6. I sager, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, skal en myndighed, der mundtligt modtager oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, der er af betydning for sagens afgørelse, eller som på anden måde er bekendt med sådanne oplysninger, gøre notat om indholdet af oplysningerne. Dette gælder dog ikke, hvis oplysningerne i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.”

Baggrunden for bestemmelsen er, at det i praksis ikke helt sjældent forekommer, at forvaltningen på eget initiativ indhenter mundtlige oplysninger til supplerende af det skriftlige afgørelsesgrundlag. § 6 bestemmer

således, at en forvaltningsmyndighed, der mundtligt modtaget oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, der er af betydning for sagens afgørelse, eller som på anden måde er bekendt med sådanne oplysninger, skal gøre notat om indholdet af oplysningerne.

Afgørende for, om en oplysning skal noteres ned, er om oplysningen er af en sådan karakter, at den bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske omstændigheder. Notatpligten efter § 6 gælder alle oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, der ikke allerede fremgår af sagens dokumenter, uanset på hvilken måde oplysningerne er tilgået sagen. Der skal også gøres notat om oplysninger, der mundtligt meddeles af parten selv.”

7. Datering af dokumenter.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Der foreligger flere sager, som indeholder interne notater, vurderinger og indstillinger, som ikke er dateret. Jeg anmoder om kommunens kommentar hertil.”

K Kommune svarede ved brev af 10. december 2004:

”Det er hensigten, at al post herunder elektronisk post, skal dateres og registreres som indgået post på de interne postlister.

Socialforvaltningen bestræber sig derfor på at datere alle dokumenter, men erkender, at der er problemer på dette område. Der vil derfor blive strammet kraftigt op på dette overfor sagsbehandlerne.”

Min foreløbige udtalelse:

”Datoen på et internt dokument angiver, hvornår dette er udfærdiget. Man kan således ved brug af datoen på et givent dokument vurdere, om et givent forhold kan være taget i betragtning ved udarbejdelsen af dokumentet, eller om dette ikke tidsmæssigt kan lade sig gøre. Det kan være væsentligt, for den der skal træffe afgørelse i en sag at vide, hvornår en given indstilling eller vurdering er fra. Dette særligt, hvor der er tale om indstillinger, vurderinger med videre, om forhold, der med tiden kan ændre sig. Det er derfor uheldigt, at der var flere dokumenter, der ikke var daterede.

Jeg har noteret mig, at kommunen vil stramme op på dette overfor sagsbehandlerne, og jeg foretager mig herefter ikke yderligere.”

8. Sprogbrug.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Jeg i er nogle sager stødt på vendinger og formuleringer i journalarkene, som eksempelvis: ”konen var skide fuld, og jeg smed hende ud” eller vedrørende en diskussion om forsørgelsespligt ”Nej. Gik i vrede. Vil myrde sin samlever”.

Jeg anmoder kommunen om at kommentere sprogbrugen.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Det er socialforvaltningens forventning, at sagsnotater føres i en respektabel og objektiv tone. Socialforvaltningen er opmærksom på problemet og vil stramme op på dette overfor sagsbehandlerne. Socialforvaltningen har desuden indledt en procedure, hvorefter alle indstillinger bliver gennemgået således, at denne type notater omformuleres, forinden indstillingen bliver videresendt til udvalgsbehandling.”

Min foreløbige udtalelse:

”Jeg finder det bedst stemmende med god forvaltningsskik, at forvaltningens interne notater / indstillinger udfærdiges uden følelsesladet karakteristik af ansøgeren eller dennes egenskaber, og således, at disse ikke kan vække tvivl om forfatterens objektivitet. Tilsvarende gælder, at forvaltningens skrivelser ud ad til så vidt muligt bør affattes i et venligt, hensynsfuldt og imødekommende sprog.”

9. Pensioneringstidspunktet.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

“Ved min gennemgang af kommunens sager fandt jeg, at tidspunktet for udbetaling af førtidspension gav anledning til tvivl. Jeg fandt, at der var en umiddelbar uoverensstemmelse mellem på den ene side pensionsforordningens § 7 og på den anden side bemærkningerne i lovforslaget til bestemmelsen og Familiedirektoratets vejledningen til forordningen. Jeg indledte derfor en undersøgelse af Familiedirektoratets fortolkning af reglerne.

Jeg har i den forbindelse hørt Familiedirektoratet om fortolkningen af reglen.

Familiedirektoratet svarede ved brev af 24. august 2004, at direktoratet var enig i, at der var en uoverensstemmelse mellem § 7 og bestemmelsens forarbejder, samt at direktoratet på den næstkommende Landstingssamling ville udarbejde et ændringsforslag til landstingsforordningen om offentlig pension, § 7.

Direktoratet anførte videre i brev af 26. januar 2005, at det var direktoratets opfattelse, at førtidspension skal tilkendes fra det tidspunkt, hvor betingelserne for at modtage pension er opfyldt, samt at det er direktoratets opfattelse, at betingelserne først er opfyldt, når kommunen har forsøgt at revalidere ansøgeren, med mindre der ingen udsigt er til, at vedkommende efter en revalidering vil have mulighed for at passe et arbejde.

Jeg har taget det af direktoratet oplyste til efterretning. Jeg har dog noteret mig, at der ikke på Forårssamlingen 2005 er behandlet et ændringsforslag til landstingsforordningen om offentlig pension § 7.”

10. Spørgsmål om meldepligt i arbejdsformidlingen.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Det fremgår af en række af sagerne, at ansøgerne er anmodet om ”at stemple” på arbejdsmarkedskontoret efter indgivet pensionsansøgning.

Jeg anmoder kommunen om at oplyse årsagen hertil, samt om at oplyse, om ansøgeren i den forbindelse bliver vejledt om, at det forhold, at ansøgeren påtager sig arbejde, kan få konsekvenser for pensionsansøgningen.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”I henhold til § 10, stk. 1 i landstingsforordning nr. 9 af 15. april 2003 er betingelsen for tilkendelse af førtidspension, at erhvervsevnen er varigt nedsat af fysiske, psykiske eller sociale årsager. Det er desuden en betingelse for tilkendelse af førtidspension, at ansøgeren er forsøgt revalideret efter landstingsforordningen herom, jf. § 10, stk. 2 i pensionsforordningen.

I relation til revalideringen synes det derfor naturligt, så vidt muligt at opfordre ansøgere til at bevare kontakten til arbejdsmarkedskontoret.

Desuden vil en ansøger om førtidspension oftest, i sagsbehandlingstiden og indtil evt. passende arbejde kan tilbydes have behov for hjælp efter landstingsforordning nr. 10 af 1. november 1982 om hjælp fra det offentlige. For at opnå hjælp efter denne forordning, er det bl.a. en betingelse, at pågældende kan dokumentere, at der ikke i tilstrækkeligt omfang kan anvises passende arbejde, jf. § 13, nr. 1. Kravet til dokumentationen opfyldes i kommunens praksis derved, at pågældende ”stempler” på arbejdsmarkedskontoret, med mindre der kan forevises en lægelig uarbejdsdygtighedserklæring.

Der stilles således ikke krav til ansøgere af førtidspension om, at de skal ”stemple” for at kunne søge om førtidspension, men der stilles krav herom i det omfang, at der under førtidspensionssagens behandling søges om hjælp fra det offentlige i henhold til landstingsforordningen herom og der ikke kan forevises uarbejdsdygtighedserklæring.

For så vidt angår spørgsmålet om vejledning omkring konsekvensen af evt. arbejde, kan det oplyses, at det er en fast del af sagsbehandlingen, at ansøgeren søges revalideret med mindre det er åbenlyst, at eventuelle revalideringsforsøg vil være forgæves.

Ansøgeren bliver i den forbindelse oplyst om, at såfremt arbejdsprøvningen /revalideringen viser, at ansøgeren er i stand til at arbejde, vil det have den konsekvens, at der vil blive meddelt afslag på deres førtidspensionsansøgning på den baggrund, at erhvervsevnen ikke kan anses for varigt nedsat.”

Min foreløbige udtalelse:

”K Kommune har anført, at ”I relation til revalideringen synes det derfor naturligt, så vidt muligt at opfordre ansøgere til at bevare kontakten til arbejdsmarkedskontoret”.

Jeg bemærker hertil, at det følger af landstingsforordningen om offentlig pension, § 10, stk. 2, at kommunen, forinden førtidspension kan tilkendes,

skal have forsøgt at revalidere den pågældende i henhold til landstingsforordning om revalidering.

Ifølge landstingsforordning nr. 4 af 31. maj 2001 om revalidering er det kommunen, der i samarbejde med revalidenden udarbejder en revalideringsplan. Det påhviler ligeledes kommunen at tilrettelægge revalideringen, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt.

Det fremgår af denne forordnings § 2:

”§ 2. Hjælp til revalidering ydes til personer, der ikke umiddelbart kan tilpasses eller gentilpasses arbejdsmarkedet på grund af helbredsforhold, sociale årsager, herunder langvarig arbejdsløshed, socialt belastende personlige eller familiære forhold. En person, der ydes hjælp til revalidering, kaldes en revalidend.

Stk. 2. En ansøger om revalidering skal medvirke til afklaring af sociale, personlige, familiære og helbredsmæssige forhold og afgive de oplysninger, der er nødvendige for vurdering af ansøgningen.”

Jeg bemærker i øvrigt, at kommunen i ethvert tilfælde må overveje, om en person korrekt bør ansøge om førtidspension, eller om personen eventuelt i stedet skal henvises til at søge revalidering efter revalideringsforordningen eller alene henvises til almindelig arbejdssøgning.

Der er således tale om et trestrengt system, hvor man først søges sat i arbejde. Såfremt man ikke kan tilpasses arbejdsmarkedet, må man dernæst søges revalideret efter landstingsforordningen om revalidering, og først såfremt man ikke kan revalideres søges førtidspension, med mindre førtidspension kan tilkendes umiddelbart, jf. landstingsforordning om offentlig pension § 10.

Jeg har således svært ved at følge kommunens argumentation for så vidt angår tilknytning til arbejdsmarkedskontoret samtidig med, at vedkommende søger førtidspension.

Jeg anmoder kommunen om at redegøre for, om kommunen forinden ansøgning om førtidspension udfærdiges og afleveres, afholder møde med ansøgeren, med henblik på at vejlede ansøgeren om det hensigtsmæssige i at søge førtidspension frem for anden form for hjælp.

Jeg anmoder videre kommunen om at oplyse, i hvilket omfang kommunen henviser ansøgere om førtidspension til i stedet at søge revalidering. Jeg anmoder endvidere kommunen om at oplyse om kommunen i tilfælde, hvor det er åbenbart at ansøgningen om førtidspension ikke kan imødekommes, oversender ansøgningen til for eksempel revalidering som fejlsendt.”

Jeg modtog den 3. november 2005 K Kommunes kommentarer til min foreløbige udtalelse. Af kommentaren fremgår følgende:

”...

I forbindelse med en ansøgning om førtidspension er det et lovkrav, at ansøgeren arbejdsprøves, jf. § 10, stk. 2 i landstingsforordning nr. 9 af 15. april 2003 om offentlig pension. Da det er ..., der formidler arbejde til arbejdsprøvning, har sagsbe-

handlerne vurderet, at det er ...s regler, der er gældende for ansøgeren i forhold til at skulle stemple. Derudover bliver det, at ansøgeren stempler opfattet som, at ansøgeren udviser initiativ til at ville arbejde. Tilknytningen til arbejdsmarkedskontoret sker derfor som et naturligt led i forbindelse med arbejdsprøvning, en evt. revalidering og som et led i at opfylde kravet om, at ansøgeren af førtidspension skal arbejdsprøves.

Den normale procedure ved ansøgning om førtidspension er, at sagsbehandler i rådgivnings eller serviceafsnittet tager imod en ansøgning om førtidspension, og anmoder om en lægeerklæring, før den kommer videre til den sagsbehandler der varetager førtidspensionsområdet.

Efter en konkret vurdering af om kommunen henviser ansøgere om førtidspension til i stedet at søge revalidering, kan det oplyses, at det sker i et meget lille omfang.

Problematikken omkring, at en ansøger ikke kan få tildelt førtidspension, og ansøgningen oversendes til eksempelvis revalidering som fejlsendt, er ikke noget som sagsbehandlerne er stødt på i dagligdagen. Derfor bliver alle ansøgninger om førtidspension behandlet efter reglerne om førtidspension. Det kan medføre et afslag, som da giver ansøgeren mulighed for at anke sagen. I forbindelse med behandling af en førtidspensionssag er det kutyme sideløbende at søge ansøgeren revalideret. Lykkedes det at få førtidspensions ansøgeren revalideret og i arbejde, modtager ansøgeren et afslag.”

Min endelige udtalelse:

”Det af K Kommune anførte, giver mig ikke anledning til at ændre min opfattelse.

Det forekommer mig i øvrigt uklart, hvilken sammenhæng der er mellem, det at det er ..., der formidler arbejde til arbejdsprøvning, og det at ansøger til førtidspension skal stemple på arbejdsmarkedskontoret.

Såfremt arbejdsprøvning (revalidering) iværksættes som led i kommunens undersøgelse af en pensionssag, kan dette ikke tages som udtryk for, at den pågældende er arbejdssøgende, og en pligt for den pågældende til at registrere sig som arbejdssøgende, har derfor ikke relevans for revalideringspørgsmålet.”

11. Sagsgangen ved indgivelse af ansøgning.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Jeg konstaterer, at kommunen som standard opererer med ”rødt skema” (”hovedskema”), ”blåt (ansøgnings)skema”.

Jeg anmoder kommunen om at oplyse, i hvilke tilfælde man vælger ”rødt skema” og i hvilket tilfælde man vælger ”blåt skema” eventuelt om man kan vælge begge skemaer, samt om hvilken betydning det har for sagsbehandlingen om man vælger henholdsvis det ene eller andet skema.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Det røde skema, også kaldet hovedskema, indeholder stamoplysninger som navn, adresse, ægtestand og økonomiske forhold. Der er ikke tale om et ansøgningsskema, men alene et skema til brug for indhentning af stamoplysninger på ansøgeren.

Det blå skema, også kaldet ansøgningsskemaet, er det ansøgningsskema, der sædvanligvis benyttes af socialforvaltningen i førtidspensionssager. Her indeholdes oplysninger om ansøgningsdato, baggrund for ansøgningen, uddannelse samt evt. andre individuelle forhold, der er af betydning for førtidspensionssansøgningen.

Det skal dog oplyses, at såfremt ansøgeren fremkommer med de relevante oplysninger til sagen, er formen underordnet. Socialforvaltningen stiller således ikke krav om, at hhv. det røde og det blå ansøgningsskema skal udfyldes i forbindelse med ansøgningen.

Socialforvaltningen anser det imidlertid for en fordel, at de pågældende skemaer anvendes, idet skemaernes farve medvirker til større overskuelighed af sagen, ligesom de fungerer som en slags checkliste ved indhentning af sagens oplysninger.

Det kan tilføjes, at udfyldelse af skemaerne desuden har den funktion, at sagsbehandleren får mulighed for at få indblik i ansøgerens evne til at læse og skrive, hvilket socialforvaltningen anser som en vigtig oplysning i relation til evt. revalideringsmuligheder.

Endelig skal det tilføjes, at såfremt der i en sag ikke forefindes et blå ansøgningsskema og det i øvrigt af sagens dokumenter eller journalnotater fremgår, at der er søgt om førtidspension, vil det tidligst mulige ansøgningstidspunkt blive lagt til grund ved afgørelsen af førtidspensionssansøgningen. Således f. eks. hvis det af sagen fremgår, at en lægeerklæring eller lignende er indhentet med henblik på en ansøgning om førtidspension.”

Min foreløbige udtalelse:

”Jeg bemærker indledningsvist, at jeg er enig med kommunen i, at der ikke kan stilles krav til, at en ansøgning om førtidspension skal skrives på et bestemt ansøgningsskema.

For så vidt angår det af kommunen anførte, at skemaerne fungerer som en slags checkliste ved indhentning af oplysninger, bemærker jeg, at der i langt de fleste af sagerne ikke er udfyldt andet end navn, adresse, arbejde / erhverv samt underskrift.

For så vidt angår det af kommunen anførte, at ”udfyldelse af skemaerne har den funktion, at sagsbehandleren får mulighed for at få indblik i ansøgerens evne til at læse og skrive”, bemærker jeg, at det efter min opfattelse, ville være mere naturligt for eksempel at indhente oplysninger om ansøgerens skolegang / uddannelse og lignende, frem for at vurdere ansøgerens færdigheder ud fra udfyldelse af et skema. Jeg bemærker endvidere, at der ikke er nogen garanti for, at det er den enkelte ansøger der har udfyldt skemaet, ligesom brugbarheden af oplysningerne – i relation til en vurdering af ansøgerens færdigheder - vil være ganske begrænset i det omfang vedkommende bare skal oplyse navn og adresse. Hertil kommer, at hvis kommunen senere anvender skemaerne som dokumentation for at ansøgeren kan læse og skrive, skal ansøgeren partshøres herom.”

12. Særligt om samtykkeerklæringer.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Jeg har noteret mig, at kommunen i nogle sager har ladet ansøgeren skrive under på et samtykke til, at kommunen fra anden forvaltningsmyndighed kan indhente oplysninger, jf. sagsbehandlingslovens § 28, stk. 2, nr. 1, uden angivelse af, til hvilken sagsbehandling i kommunen, at samtykket gives.

Jeg anmoder kommunen om at oplyse, til brug for indhentelse af hvilke oplysninger samtykke indhentes. Jeg henleder kommunens opmærksomhed på, at kommunen ikke lovligt kan afkræve borgeren et generelt samtykke, ligesom et sådant formentlig ikke ville være tilstrækkeligt.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”I relation til førtidspensionsansøgninger indhenter socialforvaltningen sædvanligvis samtykke til indhentning af lægelige oplysninger samt samtykke til at tage kontakt til arbejdsrelaterede personer efter behov.

Socialforvaltningen erkender og skal naturligvis beklage, at der i nogle tilfælde indhentes oplysninger på baggrund af et generelt samtykke fra ansøgeren. Dette er efter socialforvaltningens overbevisning ikke den korrekte procedure, idet det er en samtykkeerklæring bør fremgå, hvilke oplysninger der ønskes indhentet, hos hvem de ønskes indhentet samt til hvilken brug.

Der vil snarest blive udarbejdet nogle klare retningslinier for samtykkeerklæringer, herunder elektroniske standardskabeloner, ligesom der vil blive strammet op på dette område overfor sagsbehandlerne.”

Min foreløbige udtalelse:

”Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning bestemmer i § 30 følgende:

”§ 30. I sager, der rejses ved ansøgning, må oplysning om ansøgerens rent private forhold ikke indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) ansøgeren har givet samtykke hertil,*
- 2) ...”*

Der kan således i ansøgningssager indhentes oplysninger om ansøgerens rent private forhold, når ansøgeren har givet samtykke hertil.

Samtykket skal formuleres præcist og ikke være mere omfattende end nødvendigt. Et generelt samtykke, der giver forvaltningsmyndigheden adgang til frit at indhente oplysninger, vil således ikke opfylde dette formål.

Forvaltningsmyndigheden bør endvidere vejlede ansøgeren om, at det vil kunne få konsekvenser for afgørelsen, såfremt ansøgeren nægter at give samtykke.”

13. Partshøring.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Sagsbehandlingsloven indeholder i § 19 en regel om partshøring. Jeg anmoder kommunen om at oplyse, i hvilket omfang ansøgeren partshøres forinden kommunen træffer afgørelse i sagerne om tildeling eller afslag på førtidspension.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Efter sagsbehandlingslovens § 19 må der ikke træffes afgørelse i en sag med mindre parten er gjort bekendt med evt. ugunstige oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Efter socialforvaltningens praksis indkaldes ansøgeren til samtale med sagsbehandleren forud for en afgørelse om førtidspension. Under samtalen gennemgås sagen i fællesskab og ansøgeren gøres bekendt med forvaltningens indstilling samt grundlaget herfor.

I de tilfælde hvor ansøgeren ikke er enig med forvaltningens indstilling, vil dette fremgå af såvel journalnotater som af selve indstillingen. Det er herefter socialforvaltningens vurdering at ansøgere bliver hørt forud for afgørelser om førtidspension.”

Min foreløbige udtalelse:

”Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning indeholder i § 19 følgende regel om partshøring:

”§ 19. Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

1) det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag,

2) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,

3) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse,

4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger,

5) forelæggelsen af oplysningerne for parten vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, herunder fordi afgørelsen omfatter et meget stort antal personer med partsstatus, eller

6) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at give en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes,

Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler om, at nærmere angivne sagsområder, hvor bestemmelserne i stk. 2, nr. 2 eller 5, i almindelighed vil finde anvendelse, ikke skal være omfattet af bestemmelsen i stk. 1.”

Efter § 19, stk. 1, er hovedreglen, at forvaltningsmyndighederne har pligt til at partshøre, når parten ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, hvis oplysningerne er til ugunst for parten og af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Den første betingelse, at parten ikke kan antages at vide, at oplysningerne indgår i sagen, er også opfyldt, selv om parten kender oplysningerne, men ikke ved, at de vil blive brugt i den aktuelle sammenhæng. Tilsvarende gælder for eksempel oplysninger, der indhentes fra et sygehus, uanset om myndigheden forinden har indhentet ansøgerens samtykke.

De oplysninger, der skal forelægges parten, skal forelægges således, at oplysningernes indhold, karakter og oprindelse fremgår. Beskrivelsen må ikke springe væsentlige forhold over, være unøjagtig, tvetydig eller ukorrekt.

Formålet med partshøring efter § 19, stk. 1, er at give parten mulighed for at kommentere, korrigere og supplere sagens faktuelle grundlag.

At parten har tilkendegivet sin opfattelse af, hvorledes sagen bør falde ud og har haft lejlighed til at argumentere herfor, er ikke altid tilstrækkeligt til at imødekomme partens ret til partshøring.

§ 19 indeholder ingen formkrav til selve høringsproceduren. Partshøring kan således gennemføres skriftligt eller mundtligt. Ligeledes kan den foretages under et møde. Formen skal blot respektere formålet med partshøringspligten, altså at give parten mulighed for at kommentere, korrigere og supplere sagens faktuelle grundlag.

Partshøringen skal typisk ske umiddelbart før myndigheden er parat til at træffe afgørelse i sagen. I de fleste tilfælde vil formålet med partshøringen kun kunne opnås, hvis forelæggelsen sker skriftligt, og parten får en frist til at svare. Fristens længde bestemmes efter, hvor indviklede eller omfattende oplysningerne er, og afhængigt af hvor bebyrdende afgørelsen er, og om parten har behov for at inddrage en repræsentant i sagen.

Det er derfor min umiddelbare opfattelse, at det i langt de fleste sager om (afslag på) førtidspension, vil være nødvendigt at foretage partshøringen skriftligt, da ansøgeren kan have brug for tid til at forholde sig til kommunens beslutningsgrundlag samt eventuelt have behov for at drøfte dette med en udenforstående.

Såfremt forvaltningen vælger at foretage partshøringen på et møde med ansøgeren, vil det påhvile forvaltningen at oplyse ansøgeren om, at der er tale om en partshøring, ligesom forvaltningen vil være forpligtet til at forelægge de samme oplysninger, som hvis partshøringen var foregået skriftligt. Kommunen skal sikre sig, at parten umiddelbart kan forholde sig

til oplysningerne, og således ikke har brug for en frist til at afgive sine bemærkninger.

Jeg bemærker endvidere, at i de tilfælde, hvor partshøringen kan foretages på et møde med borgeren, er forvaltningen forpligtet til at gøre notat herom, og at bevisbyrden for at en mundtlig partshøring opfylder § 19, til enhver tid påhviler kommunen.

Det er i øvrigt min opfattelse, at kommunen bør gøre parten bekendt med sagsbehandlingslovens § 21, hvorefter en part på ethvert tidspunkt af sagens behandling kan forlange at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen, med mindre en af de i § 21, stk. 2, anførte undtagelser finder anvendelse.

Jeg bemærker videre, at den løbende kontakt med ansøgeren ikke kan gøre det ud for en partshøring i sagsbehandlingslovens forstand."

14. Sagsoplysning i øvrigt.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

"Kommunen har i en del sager indhentet oplysninger fra blandt andet arbejdsmarkedskontor og sundhedsvæsenet til brug for sin sagsbehandling. Jeg anmoder kommunen om at oplyse, om kommunen vurderer disse oplysninger forinden de anvendes til brug for den enkelte sag, eller om oplysningerne lægges ukritisk til grund."

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

"Alle oplysninger i førtidspensionssager bliver som udgangspunkt vægtet forud for indstillingen og afgørelsen. For så vidt angår lægelige oplysninger, tages disse til efterretning, men lægges ikke ukritisk til grund af sagsbehandleren, idet de lægelige oplysninger vil blive sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, herunder overensstemmelse med eventuelle indtægtsoplysninger.

I øvrigt kan det oplyses, at alle indstillinger om førtidspension sendes til høring i TFU-reva (tværfagligt samarbejdsudvalg for revalidering), forud for den endelige indstilling til socialudvalget. TFU-reva er bl. a. repræsenteret ved en læge, en konsulent fra arbejdsmarkedskontoret, en socialrådgiver, afdelingslederen fra omsorgsafdelingen samt sagsbehandleren på førtidspensionsområdet. Udvalget er således klædt fagligt på til at vurdere samtlige sagens oplysninger."

Min foreløbige udtalelse:

"Jeg bemærker, at forvaltningen for at kunne vurdere oplysningerne fyldestgørende, tillige må inddrage de oplysninger, som parten er fremkommet med i forbindelse med partshøringen, såfremt denne er foretaget før indstillingens udarbejdelse."

15. Alkoholafvænningsbehandling.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”Det fremgår af nogle sager, at socialforvaltningen har stillet krav om alkoholafvænningsbehandling forud for arbejdsprøvning. Det fremgår konkret af flere af disse sager, at kommunen har stillet specifikt krav om, at ansøgeren deltager i AA-møder, og i en enkelt sag har ansøgeren udtrykt uvilje mod at deltage i møder som indbærer, at ansøgeren i et kollektivt forum skal berette om sine problemer.

Jeg anmoder kommunen om at kommentere dette og i den forbindelse overveje, hvorvidt det kan stride mod pensionsansøgerens ret til respekt for sit privatliv at pålægge ansøgeren at underkaste sig en sådan kollektiv behandling. Jeg anmoder endvidere kommunen om at oplyse, om det har nogen betydning for sagsbehandlingen af ansøgningen, at en part ikke ønsker at deltage i en alkoholafvænningsbehandling.

Jeg anmoder endvidere kommunen om at redegøre for hjemmelen til at kræve, at en ansøger deltager i AA-møder.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Forud for arbejdsprøvning af en førtidspensionsansøger, stiller socialforvaltningen efter fast administrativ praksis krav om, at ansøgeren hjælpes ud af et eventuelt misbrug, idet arbejdsprøvningen ellers i mange tilfælde vil være forgæves.

Socialforvaltningen stiller dog ingen krav om alkoholafvænnings former. Ansøgere kan derfor frit vælge, hvorvidt de vil alkoholafvænnes gennem AA eller Qaqiffik (som er de eneste tilbud i Grønland) – eller om de selv vil arbejde sig ud af et eventuelt misbrug.

Førtidspensionsansøgere med alkoholmisbrug tilbydes dog som hovedregel afvænningsbehandling på Qaqiffik, hvor AA indgår. Dette skal dog alene opfattes som et tilbud og ikke som et krav fra forvaltningens side. Det skal derfor naturligvis beklages, såfremt en ansøger har fået en anden opfattelse.

Såfremt en førtidspensionsansøger med alkoholmisbrug nægter at medvirke til afvænningsbehandling, vil det ud fra den konkrete situation blive vurderet hvorvidt der alligevel skal ske arbejdsprøvning eller om denne må anses for at være formålsløs.

Da sagerne imidlertid er meget konkrete og baserer sig på en helhedsvurdering af sagen, vil det ikke være muligt at opstille nogen generelle retningslinier for de tilfælde, hvor en ansøger ikke ønsker at deltage i alkoholafvænningsbehandling.”

Min foreløbige udtalelse:

”Jeg forstår det af kommunen oplyste således, at kommunen stiller krav om, at ansøgeren, forinden arbejdsprøvning iværksættes, hjælpes ud af et eventuelt misbrug, men at kommunen ikke stiller krav om afvænnings form.

Jeg bemærker, at det følger af landstingsforordningen om offentlig pension, § 10, stk. 2, at kommunen skal have forsøgt at revalidere vedkommende i henhold til Landstingsforordning om revalidering, inden førtidspension kan tilkendes.

Det fremgår ikke af landstingsforordningen om revalidering, om forvaltningen inden arbejdsprøvning kan iværksættes, kan kræve, at ansøgeren er behandlet for et eventuelt misbrug.

Der er således ikke i lovgrundlaget hjemmel til, at forvaltningen kan stille et vilkår om misbrugsbehandling for at indlede en arbejdsprøvning.

Spørgsmålet er, om forvaltningen dette til trods kan betinge en arbejdsprøvning af misbrugsbehandling. Dette vil afhænge af en fortolkning af lovgrundlaget for afgørelsen.

Hvor der kan knyttes vilkår til en afgørelse, må vurderingen af om vilkåret er lovligt, som udgangspunkt tages i, om vilkåret har en naturlig tilknytning til den afgørelse, som vilkåret er gjort til en del af.

Jeg kan følge kommunens argumentation om, at arbejdsprøvningen i mange tilfælde vil være forgæves, såfremt ansøgeren er misbruger af alkohol. Det er imidlertid efter min umiddelbare opfattelse, tvivlsomt, om forvaltningen kan stille det som en betingelse for at starte en arbejdsprøvning, at ansøgeren er ude af sit misbrug. Besvarelsen heraf vil dels afhænge af, hvorledes misbruget er konstateret, og om behovet for behandling er lægeligt dokumenteret.

Jeg forstår videre det anførte således, at kommunen ikke stiller krav til behandlingens former. Jeg bemærker hertil, at såfremt kommunen efter en konkret vurdering kan fremsætte krav om misbrugsbehandling, er det min umiddelbare opfattelse, at kommunen må kunne kontrollere, at misbrugsbehandlingen rent faktisk finder sted / har fundet sted.

Jeg tager i øvrigt det oplyste til efterretning."

16. Ældre pensionsansøgninger.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

"Der foreligger nogle sager, hvor en ansøger tidligere har søgt førtidspension, men hvor kommunen vurderer, at ansøgningen er bortfaldet, som følge af, at borgeren ikke selv har spurgt til sagen gennem en længere periode.

Jeg anmoder kommunen om at oplyse hjemmelen hertil."

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

"I forhold til tre konkrete sager, har socialforvaltningen truffet administrativ afgørelse om, at lade ansøgningerne bortfalde som følge af et meget langt tidsforløb, hvor ansøgeren ikke har henvendt sig til socialforvaltningen. Disse afgørelser er truffet på baggrund af fejlagtigt vejledning af sagsbehandlerne og skal naturligvis beklages meget.

Det drejer sig om følgende 3 sager:

...

Socialforvaltningen er opmærksom på sagerne og erkender, at denne praksis, med at lade ansøgninger bortfalde på grund af ansøgerens passivitet, mangler hjemmel. Forvaltningen har derfor strammet op på reglerne overfor sagsbehandlerne.

Det skal dog tilføjes, at det er socialforvaltningens opfattelse, at såfremt en ansøgningssag ikke kan fremmes, fordi ansøgeren nægter at medvirke til sagens oplysning, vil forvaltningen have mulighed for at tillægge den manglende eller utilstrækkelige medvirken processuel skadesvirkning. jf. p. 317 i "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets forlag, 1994.

I henhold til socialforvaltningens praksis forudsætter evt. processuel skadesvirkning, at ansøgeren er blevet rykket for de manglende oplysninger og i øvrigt særskilt er blevet gjort opmærksom på retsvirkningen af den manglende sagsoplysning; at sagen vil blive afgjort på det foreliggende grundlag og med stor sandsynlighed kan resultere i et afslag."

Mine foreløbige bemærkninger:

"Kommunen anfører indledningsvist, at:

"...socialforvaltningen truffet administrativ afgørelse om, at lade ansøgningerne bortfalde som følge af et meget langt tidsforløb, hvor ansøgeren ikke har henvendt sig til socialforvaltningen. Disse afgørelser er truffet på baggrund af fejlagtigt vejledning af sagsbehandlerne og skal naturligvis beklages meget".

Jeg kan tilslutte mig kommunens opfattelse af, at kommunen ikke kan lade ansøgninger bortfalde, uanset om ansøgeren ikke henvender sig gennem lang tid til socialforvaltningen. Jeg kan tilslutte mig kommunens beklagelse heraf. Jeg bemærker dernæst, at det er min opfattelse, at de pågældende ansøgninger fortsat er gældende i det omfang, de ikke er tilbagekaldt eller afsluttet."

17. Overgang til alderspension.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

"I nogle sager overgår en førtidspensionsansøger til alderspension uden, at der foreligger en afgørelse af førtidspensionsansøgningen fra ansøgningsdatoen. Jeg anmoder kommunen om at redegøre for årsagen hertil samt hjemmelen til, at der ikke træffes afgørelse i førtidspensionssagen."

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

"Efter socialforvaltningens praksis skal der træffes afgørelse i alle ansøgningssager, der ikke tilbagetrækkes af ansøgeren selv.

I de tilfælde hvor en ansøger om førtidspension opnår pensionsalderen forinden der er truffet afgørelse i førtidspensionssagen, vil denne få tildelt alderspension fra den dag, han er berettiget dertil. Dette medfører dog ikke, at der som følge af alderspensionen ikke vil blive truffet afgørelse i førtidspensionssagen.

Socialforvaltningen bestræber sig således på at få færdiggjort sagen inden ansøgerens overgang til alderspension."

Min foreløbige udtalelse:

”Der kan være situationer, hvor det kan have økonomisk betydning for parten, at der sker tilkendelse af førtidspension (for tidsrummet forud for tilkendelse af alderspension). Jeg kan derfor tilslutte mig, at kommunen efterbehandler de sager, hvor man ikke har nået at tage stilling til en ansøgning om førtidspension, førend vedkommende skal have alderspension. Jeg har herudover intet at bemærke til det af kommunen anførte.”

18. Opfølgning på afslag.

Jeg skrev den 12. august 2004 således til kommunen:

”I en del sager afslår kommunen en ansøgning om førtidspension med henvisning til erhvervsevnen.

Jeg anmoder kommunen om at oplyse, om kommunen i disse sager undersøger, om der kan være grundlag for at indlede en sag om revalidering alene på grundlag af landstingsforordningen herom.”

Kommunen svarede ved brev af 10. december 2004:

”Det er socialforvaltningens praksis, at ansøgere af førtidspension som udgangspunkt skal søges revalideret forud for tildeling af førtidspension, jf. pensionsforordningens § 10. Revalideringsmuligheden indgår derfor som en fast del af sagsbehandlingen.

...”

Min foreløbige udtalelse:

”Jeg forstår det af kommunen anførte således, at kommunen vil sørge for, at ansøgeren vil blive revalideret i henhold til revalideringsforordningen, i de tilfælde hvor dette er relevant. Jeg tager dette til efterretning.

Jeg foretager mig ikke yderligere i sagen.”

Bilag 1

Sagsbehandlingstid i K Kommune, førtidspensionssager. Jeg har i alt gennemgået 88 førtidspensionssager fra K Kommune. Sagerne 64-88 er sager, hvor jeg ikke under min gennemgang ved kommunen, fandt anledning til at fremsætte bemærkninger. Jeg har derfor ikke opdaterede data for disse sager, og jeg har valgt at holde dem uden for min beregning af sagsbehandlingstid.

I nedenfor anførte skema angives datoen for, hvornår ansøgning om førtidspension er indgivet til kommunen samt datoen for, hvornår sagen er afsluttet.

Er der ikke oplysninger om, hvornår sagen er afsluttet, er dette angivet, og sagsbehandlingstiden pr. oplyst indstillingsdato er beregnet. Fremgår det af sagsakterne, at ansøgningen ikke er afgjort, er den foreløbige sagsbehandlingstid pr. 130605 beregnet.

For sager, der endnu ikke er afsluttet, har jeg ligeledes beregnet den foreløbige sagsbehandlingstid pr. den 13. juni 2005.

Jeg har i min beregning af sagsbehandlingstider brugt følgende beregningsmetode:

Et år = 365 dage

Måneder med henholdsvis 31, 30 og 28 dage

Eks.: sag 1: Ansøgningsdato 211299, afslutningsdato 211004, i alt 4 år og 10 måneder = $1460 (4 \times 365) + 304 (3 \times 30 + 6 \times 31 + 28) = 1764$ dage.

Sag 3 (ikke afsluttet) : ansøgningsdato 260302, ikke afsluttet pr. 130605, foreløbig 3 år, 2 måneder og 13 dage = $1095 (3 \times 365) + 61 (31+30) + 13$ dage = 1169 dage.

For så vidt angår de afsluttede sager, ligger den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 719 dage, svarende til 1 år 11 måneder og 19 dage.

For så vidt angår sager der endnu ikke er afsluttede, ligger den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 914,7 dage, svarende til 2 år 6 måneder og 1 dag.

Sag nr.	Ansøgning	Afslutnings dato	Sagsbehandlingstid/ bemærkninger
1	211299	211004	4 år og 10 måneder
2	091202	240604	1 år 6 måneder og 15 dage
3	260302	Ikke afsl.	Foreløbig 3 år 2 måneder og 13 dage
4	Ikke oplyst	ikke oplyst	
5	070501	270504	3 år og 20 dage
6	131202	270504	1 år 5 måneder og 14 dage
7	101001	Ikke afsl.	Foreløbig 3 år 10 måneder og 12 dage. Arb. prøvning 091004
8	Nov. 01	180504	2 år og 6 måneder
9	010803		Foreløbig 1 år 10 måneder og 12 dage. Arb. prøvning 091004
10	081003	Ikke oplyst	Til indstilling 7 måneder og 10 dage.

			Indstillet til afgørelse 180504
11	090101	140504	3 år 4 måneder og 5 dage
12	211203	181004	9 måneder og 27 dage
13	281003	Ikke afsl.	Foreløbig 1 år 7 måneder og 16 dage
14	290304	Ikke afsl.	Foreløbig 1 år 2 måneder og 15 dage
15	251001	280904	2 år 11 måneder og 3 dage
16	080702	021204	Forventes afsluttet 021204. 2 år 4 måneder og 24 dage
17	180702		1 år 10 måneder og 18 dage. 150604 sagen trukket tilbage
18	170902	071004	2 år og 21 dage
19	280102	Ikke afsl.	Foreløbig 3 år 4 måneder og 16 dage. Arb. pr. bevilget 281004
20	231103	Ikke afsl.	Foreløbig 1 år 6 måneder og 21 dage
21	040303	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 3 måneder og 9 dage
22	241103	170504	Indstilling til afgørelse i alt 5 måneder 23 dage
23	260899	Ikke afsl.	Sagen har ligget i Det soc. Ankenævn fra 181200 -301101. Sbh. i K Kommune efter ankenævnet: 3 år 6 måneder og 14 dage.
24	010702	100604	1 år 11 måneder og 9 dage
25	151102	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 6 måneder og 28 dage
26	190104	Ikke afsl.	Foreløbig 1 år 4 måneder og 24 dage
27	020503	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 1 måned og 11 dage
28	010503	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 1 måned og 12 dage
29	011000		100604 Indstilling til afgørelse. I alt 3 år 6 måneder og 9 dage
30	310103	071004	1 år 8 måneder og 6 dage
31	230903	Ikke afsl.	Foreløbig 1 år 8 måneder og 20 dage
32	201202	071004	1 år 9 måneder og 17 dage
33	010302		Ansøger først flyttet til K Kommune fra B bygd og fået soc. bolig i nov. 03. Indstillet til afgørelse 010604, atypisk sag, ikke medregnet.
34	061003		Forventes behandlet i TFU-reva 091204. Min. 1 år 2 måneder og 3 dage
35	181103	280205	Berostillet endnu ikke afsluttet. Sagsbeh.tid indtil berostillelse: 1 år 3 måneder og 10 dage
36	031103	200904	10 måneder og 17 dage
37	020603	200105	1 år 7 måneder og 18 dage
38	270503	170205	1 år 8 måneder og 20 dage
39	130502	200105	2 år 8 måneder og 7 dage
40	260903	201204	1 år 2 måneder og 24 dage
41	050303	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 3 måneder og 8 dage
42	191102		011104 arb.pr. bevilget. Foreløbig 2 år 6 måneder og 24 dage
43	020103		130105 arb.pr. Foreløbig 2 år 5 måneder og 24 dage
44	011001		161203 arb.pr. Foreløbig 3 år 8 måneder og 12 dage
45	260802	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 9 måneder og 17 dage
46	211103	Ikke afsl.	Foreløbig 1 år 6 måneder og 22 dage
47	140103	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 4 måneder og 29 dage
48	251102	Ikke afsl.	Foreløbig 2 år 6 måneder og 18 dage

49	220403	200904	1 år 4 måneder og 28 dage	
50	260603	130504	10 måneder og 17 dage	
51	060704	200904	2 måneder og 14 dage	
52	250899	Ikke afsl.	foreløbig 6 år 9 måneder og 18 dage	
53	261102		Ansøger afgøet ved døden den 090704. Sagsbeh. uden afgørelse: 2 år 6 måneder og 17 dage	
54	081002	151204	2 år 2 måneder og 7 dage	
55	180203	Ikke afsl.	foreløbig 2 år 3 måneder og 25 dage	
56	110700	Ikke opl.		
57	180504	200904	4 måneder og to dage	
58	131201	Ikke afsl.	Sag "bortfaldet, 010304, nu genoptaget	
59	250504	200105	7 måneder og 25 dage	
60	080798	161204	6 år 5 måneder og 8 dage	
61	121102	071004	1 år 10 måneder og 25 dage	
62	100703	260405	Trukket tilbage, da TFU-reva d. 10. marts 05 besluttede at A skulle i arb.pr.	
63	280700	271200	Trukket tilbage 4 måneder og 29 dage	
64	200404	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
65	110203	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
66	260603	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
67	170103	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
68	220304	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
69	271003	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
70	271003	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	Bevilget flexjob
71	050304	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
72	100303	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
73	170504	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
74	290801	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	arb.pr. bevilget pr. 9. maj 02
75	150404	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
76	090204	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
77	300104	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
78	200803	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
79	280601	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	arb.pr. bevilget 200203
80	130204	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
81	110703	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
82	241103	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
83	080104	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
84	040304	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
85	260304	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
86	250202	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	
87	290903	Ikke afsl.	pr. 26. maj 2004	arb. pr. bevilget
88	Ikke oplyst	Ikke oplyst		Ansøgning sendt til B2 By til bevilling